

ment for småhuse 1998, som trådte i kraft den 1. januar 2006, og de fremtidige bygningsreglementer, som forudsættes at indeholde tilsvarende eller strammere krav til lavenergi-huse.

Med ændringen præciseres samtidig, i overensstemmelse med den hidtidige anvendelse af § 14, stk. 3, at ministeren har adgang til at begrænse kommunalbestyrelsens mulighed for at nedlægge forbud mod at etablere vedvarende energianlæg og over-skudsvarme (procesvarme), samt at ministeren har adgang til at bestemme, at der ikke kan nedlægges forbud mod at etablere nærmere angivne opvarmnings-systemer i bygninger, der ikke er beregnet til at være konstant opvarmede i fyringssæsonen.

For det andet får ministeren med forslaget til ændring af § 14, stk. 3, hjemmel til at fastsætte nærmere regler om fritagelse for huse med særligt lavt energi-behov, herunder lavenergi-huse, fra forbud, som kommunalbestyrelsen har nedlagt af egen drift. Ministeren agter at anvende denne hjemmel på lavenergi-huse, som omfattes af bygningsreglementerne fremover, jf. ovenfor. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at de fremtidige bygningsreglementer vil kunne indeholde så stramme energikrav til enfamiliehuse, der ikke er lavenergi-huse, at det vil være hensigtsmæssigt også at fritage sådanne huse fra elvarmeforbudet, og det er baggrunden for bemyndigelsesbestemmelsens brede formulering.

Lempelserne i begrænsningerne for lavenergi-huses muligheder for at anvende elvarme som bygningens primære varmekilde skal ses i lyset af, at småhusreglementet stiller særlig stramme krav til isolering af el-opvarmede huse. Det betyder i praksis, at elopvarmede lavenergi-huse vil være væsentlig bedre isolerede end lavenergi-huse med anden opvarmning.

Til nr. 2

(§ 21, stk. 6)

Efter den gældende § 21, stk. 6, fører Energitilsynet tilsyn med, at vedtægtsbestemmelser i forbrugerejede kollektive varmforsyningsanlæg er udformet på en sådan måde, at forbrugerindflydelsen i rimeligt omfang afspejler antallet af forbrugere og det faktiske forbrug. Med den foreslåede ændring af § 21, stk. 6, udvides bestemmelsen til at omfatte alle virksomheder, der ejer kollektive varmforsyningsanlæg. Det vurderes mest hensigtsmæssigt, at Energitilsynet også får kompetence til at føre tilsyn med, at forskellige grupper af forbrugere sikres ligelig indflydelse i ikke-forbrugerejede virksomheder. Dette følger i øvrigt allerede delvist af § 23 k, stk. 2, når en sag indbringes for Energitilsynet. Forslaget er i overensstemmelse med forslaget om, at forbrugerindflydelsen i henhold

til §§ 23 h-23 j udtrykkeligt sikres i alle virksomheder, der ejer et anlæg til fremføring af opvarmet vand eller damp.

Til nr. 3

(§ 23 c, stk. 3)

Den foreslåede ændring er af lovteknisk karakter, idet lov om forbrugerklager, som tidligere henhørte under økonomi- og erhvervsministeren, er overflyttet til familie- og forbrugsministeren.

Til nr. 4

(§ 23 c, stk. 4)

Forslaget skal ses i sammenhæng med den tilsvarende ændring i elforsyningslovens § 51, stk. 3, og naturgasforsyningslovens § 30, stk. 3. I henhold til den politiske aftale om den fremtidige energispareindsats vil der fremover være tale om en indsats efter fælles regler for el-, naturgas- og fjernvarmevirksomhederne. Det foreslås derfor, at ministeren kan fastsætte regler om, at de i § 28 b, stk. 1, nævnte varmedistributionsvirksomheder i lighed med de kollektive elforsyningsvirksomheder og naturgasselskaberne skal bidrage til de udgifter, som er forbundet med ministerens behandling og vurdering af disse virksomheders energispareindsats.

Til nr. 5

(§ 23 e)

Den gældende § 23 e ophæves og videreføres med ændringer i §§ 23 l-n. Der henvises til bemærkningerne til disse bestemmelser.

Til nr. 6

(§ 23 h, stk. 3)

Den gældende § 23 h, stk. 3, foreslås affattet således, at indflydelsen i stk. 1 og 2 kan ske via et eller flere holdingselskaber. Hermed menes, at forbrugere eller kommuner vælger flertallet af medlemmerne til bestyrelsen i den øverste juridiske person, og at denne bestyrelse, evt. gennem datterselskaber, vælger fremføringsvirksomhedens bestyrelse. Der er tale om en udvidelse af den eksisterende bestemmelse i § 23 h, stk. 3, da det tillades at indskyde et antal datterselskaber, såfremt forbrugerne eller kommunerne kan gøre deres indflydelse gældende hele vejen ned gennem selskabskonstruktionen.

Med den foreslåede ændring bringes bestemmelsen i overensstemmelse med § 41, stk. 3, i elforsyningsloven. For så vidt angår den foreslåede henvisning til stk. 2, er der alene tale om en redaktionel ændring.

Til nr. 7 og 8

(§ 23 k og § 23 k, stk. 2)